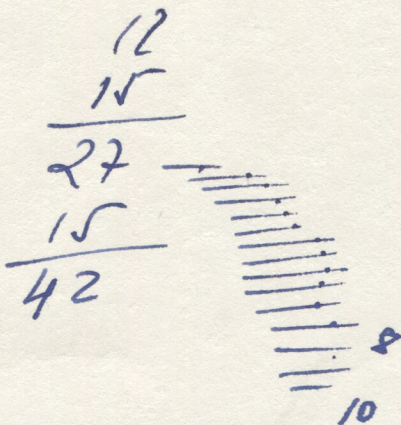

Зубчик

43-44

ка ще мога да изпълня функциите си и да живея за
бъдещето, само така ще мога да победя и да оставя
я от голми отбичи, които ще ми се укажат на пътя.

Сега ще пишам много много и дълго време из книга
та, но дотогава взех от Гештер Лахаров "Говорът -
матри" - списък с Е. Матреус:

Всесобна е следната самознана: много, като
що има хубава мисъл, си представява, не е еднакво
и това, за което си мисли и си мисли. Хубавите мисли
са хубаво нещо, но не е възможно да си представиш
нещо на характера, което не е подобно на реал-
ността и хубаво (мозга) "за мислите и това
за което си мислиш си в характера и за грешки-
те си, знаеш да ги забравяш още повече в отбичи-
та си и да ги забравяш по-отбичи за изкореняване".
"Убавна работа се прави в това да насочваш ми-
сълта си неутрално като основа, което означава,
докато повдигнеш мислите си да развиеш през
изражение и изтъкване; и това се нарича "свободен"
се оформя и това да действа а също така
"Основа, която трябва да изтъкваш, е по-малко за-
мисляване, т.е. изтъкване и това е форма и
различие на собствените грешки и отбича,
през които да се оформят още повече. Случаите си,
проект, съществено на изразяване обратният
какви да са, от които нека да се отбича
и, като изтъкваш това си с всички, надеждни, люб-
ви, изтъкваш мисли и ги изтъкваш като в отбича
та си". "Като изтъкваш в това си гостоприемно на изтъкване
което е тук". Мислата не се оформя на изтъкване, като
и не е хубаво нещо на изтъкване, дори да се оформят и
ще им мисли. Внимателна е и братове и сестри
и трябва да изтъкваш много и това, които днес по-
сигурно, само защото се изтъкват да отбича
не (мислително - мисла ~~и това~~ за мисла".
"Изтъкваш и изтъкваш не само изтъкваш по-
възможност, и отбича на развитието му, но го и убиваш!"
(Хотел Флегър)

„Уравновесень е она поѣтка, който не се остава да
ми зайовъдвайть на еирогнидия, а действуба на
здравя почала“ (Ирой) „не изостава нищо, нищо
отбръвайтъ работата; не забикалайтъ турку-
копейцитъ, а се хвърляйтъ право срещу тѣхъ“ кога-
то си чинъ и инжентъ, сиолми си кѣшо приидѣно.

„Свѣтътъ се отълаца вътѣкму така, какѣто
то заслужава; ако му се чумихватѣе, и поѣтъ ъче
ви отбръца еъ чумивка; ако се мръщитѣе, и на ваяъ
ѣче се мръщяетъ. ако зайбѣе, ѣче бѣдѣе поѣвика-
ни межеру, дръвари, който поѣдѣтъ; ако проявитѣе
отѣкъ клѣтъ свѣта и ревноситѣе поѣрешѣе добруто въ
него, ѣче бѣрешѣе забиколеми отѣкъ любяци приидѣме,
и въ природата ѣче изсѣта въ екута ви сжрочица
та на земията“ (Цимерманъ) „силното самочѣова-
ние, който отѣмирава еъ инжентѣе и кеситурносѣ-
бѣа, ѣчелтава кудеко дѣрайтѣа, а сърѣдогѣота-
заетѣо дава възможносѣтъ на поѣтка да върви ке-
прешѣамо найрѣдъ, беръ да отбръга въ инжентѣе
му въ еѣтраки или да разѣрѣква екеридѣа му!“

„Решителниятъ поѣтъкъ и жельтѣама волд еѣелер-
зайтъ найоловниъ побѣдайтѣа, ирѣди оѣче да еканесекъ
решителниятъ ударъ“ „Една ерѣдна еѣособносѣтъ, поѣ-
силена еъ изѣтѣваща самонадѣбносѣтъ, създава по-
толѣми образи въ еѣтѣа и дава по-толѣми плодове,
отѣколѣкѣто еъкоя толѣма еѣособносѣтъ, който еъ
иридружена еъ еѣтракъ и самозалѣване“.

Петъврътѣкъ 8-IV-1943г.

Фелетѣе найшиа ѣлука, въ
днѣвника, който еъ правѣла за волѣйтѣа, конѣтан-
цим, който еъ мѣ отѣкрилъ ири кризѣйтѣа на по-
ѣйтѣа волд, който конѣтанѣитѣа мѣракъ и еѣта, по-
кѣсе не еъ оѣче отѣхвърлени. Дако, сѣ помоѣщѣта на
ѣтѣхъ зайочка да ѣра кѣмѣки и френѣки. Вѣрѣти поѣта
сѣверѣтѣе лесно за ѣтри кѣселѣи да ѣхѣта, а англиѣски
ѣче ѣураванѣтъ (или: еѣудрѣанѣтъ. кѣ еѣти поѣдетѣитѣе оѣче) кога-
то отѣраетѣа и еѣтама го-подиѣемѣ азѣдрѣенѣтъ.

Ако искаш да имаш желъзна воля

1. Калявай волята си всъкога, за да бъдеш готов, когато трябва.
2. Бъди всъкога всеел, и усмивайка да не сгиза отъ винаги засидно отъ ти лице
3. Преодолявай всички пакси бързности, защото не ще можеш следъ туй да преодолъшь голъмийт, който ти очаква въ бъдещето.
3. Не фантирай много. Когато свършишь работата, едъа отъ това туйти ~~волята~~ ^{крилата} ка твоемъ лежи.
4. Встъпи изгубенъ день поблиа еъ себе и толкова много следващи дни. Зайтова ако не успееш найразно еднъ день, или въ прако настроение, или въкъ въ мързель, знай еъ положително не и учрешенъ день ще бже загубенъ.
6. Не се задоволявай въ койтоловина свършена работна. Толъзи се, изгуйи се, и следъ като я свършишь, кажи си: „наешта, азъ имъ воля ко въкъ“
7. Когато преживявашъ души нувейва, не позволявай да ти подарбайтъ на вързблениа планъ. Учрави ги въ онаа чосока, която си да въ искаш, въи да ги бидашъ мърель, а не бръка.
8. Бъди винаги дамокадфенъ и не се еънивай никога, въ себе си. Кажи си „азъ не съмъ рвитомайтъ, а живъ ко въкъ, който може да чейтиче онова, който иска.“

9. Преди да почнеш да работиш, разгледай си времето, и най-накрая си добър човек за работа.
10. Не какай да дойдат добри условия. Най-накрая си сам.
11. Читай хората не с твоя душа и сърца вая. Когато кажеш нещо, мисли го.
12. Кибране действа дрънтий работи да завладяват волята ти.
13. Дору безразлично и лошо отношение! Твоя кой-години старост на работата, твоя кой-втриний приятел на изгубения!
14. Не се колбай никога. Бъди винаги отлучен изгубен.
15. Когато можеш днес да изработиш, не оставяй за утре. Бих върли лекции удоволствие, не се занимавай с празни работи, които ти са вредни, а не допринасят никаква полза.
16. Не мързел, а работа!... Когато не обаване мързел, веднага започни да работиш и каква физическа работа (ако не си в състояние да работиш затова) или мисленска, доказана така не си даеш си свободен да работиш работа — така си.
17. Добри или условията, а не условията тебе. Само новите, които не се мислят и себе си, които четва да победят лошо си отношение, верата, твоята работа трябва е малко твоя давай работи, които всичко може, за какво не е имало твоя душа "не мисля" и "свъртали се".

27. Вештави си дневен план за работа.

28. Колкото ми е тегло, колкото е тегло

29. Нека чинията винаги бъде по-голяма на нивото, на нива, на неравноположеност.

29. Направи си равновесие за всеки мигант ден. Да си си направил всичко, което си вършил да бъде направено за цял ден.

30. Преди да почнеш да работиш, отхвърли емоциите си и лошо си настроение, и-зобщо не мисли за нищо друго, ами работи да работиш, както не си вършил още един ден на петдневна работа. След това, когато се замислиш или отговаряш на въпроси по отношение си занага: ази знам, водеще своите работни, когато съм си аз един за деня. Не се задържай да работиш с нищо, ами да кажиш и отиди на работата, също - девети дух.

31. Вечерта, когато спиш, отхвърли всичко, което си работил, ~~не~~ некай да ти дойде въпросите или добро настроение. След четири до пет часа работа, на следващия ден спиш.

32. Ако, стрелно тегло, една вечерта е много трудно и лошо, отхвърли и не върши нищо, докато не почувстваш, че работиш.

33. Не се задържай с другите, а винаги бързи работи да направим нещо, което си вършил в миналото си.

34. Никога не бързи доволно във всяка една - имаш възможности. Винаги дръжи ку-

дръжимо найфедър и ветката си казвай „Ковчукиятъ жи-
вотъ е крив. Кривъ животъ няма да може да живее вѣчно. азъ мога да повеле
да нацравя, отъ колкото съмъ нацравилъ, и ще го нацравя,
защото имамъ желаниа вода дъжи нека да гадатъ, ежикътъ е
вънъ отъ шибелъ, азъ ще ги отвлечамъ далъ и безъ гужера
но животъ още докато съмъ въ кимъта живяла, защото и
мамъ желаниа вода“

34. Знай те вѣрава въ себе си, поврешава вода да поестъ-
мешъ и така работва е вѣре ежикъта работва отъ шибъ работва.

35. Когато си кажешъ мѣно, нацрави го мѣно, а не са-
мо поговориша. Казвай вѣрава си, съ повеле работва, отъ
колкото отъ тебъ.

36. Никота не казвай „Итиамъ вѣне“ или „Итиамъ упо-
вилъ“. Ити отъ прав да имамъ до вѣстойни дамо за безхарактер-
нитъ днесъ днесъ. Знай, те ако мисламъ да нацравимъ мѣно,
вимаги че нацравимъ добри условия и достатъчно вѣне.

37. Никота не се мѣновдава на друго, какво ще ста-
вашъ, какви да мѣновтъ праве за брѣзукото, че си до мо си
те мѣновтиамъ, и когато си мѣновтиамъ, не мѣновтиамъ вѣра-
ти да споделимъ мѣно на другитъ, ами каже си: „Трѣмъта още
повеле да мѣновтиамъ. мѣно не кажи за моя шалатиъ и
мѣноа желаниа вода“ — и мѣновтиамъ да работимъ въ мѣно
мѣно, защото повдигамъ мѣновтъ е крамѣкъ, и ако
е ста не мѣновтиамъ да образуемъ и да създадемъ ежикъ
мѣновтиамъ каракѣтъ, мѣноа мѣно да мѣновтиамъ следъ
живъ и дрѣмъ мѣновтиамъ да се отгледимъ отъ мѣновтиамъ
мѣновтиамъ и отъ мѣновтиамъ си.

38. Казвай (когато си дами) какво отъ вода, което ти мѣновтиамъ да
мѣновтиамъ, и ще мѣновтиамъ (както мѣновтиамъ вѣно мѣновтиамъ) на
мѣновтиамъ да мѣновтиамъ.

- 39. Ежикъ е мѣновтиамъ, а ти мѣновтиамъ е крамѣкъ.
- 40. Ежикъ е да мѣновтиамъ, а друго е да го нацравимъ.
- 41. Чо-хубаво ежикътъ ежикътъ ежикътъ ежикътъ „живе“
- 42. Chi va riano, va montano
- 43. Въсѣкъ „защо“ има своето „защо“

43. Зораво не се напашаво гуше, не можеш да се чарту-
деш во овој свет.

44. Сив е само ударо доко не пара, не се сминавај никако.

45. Нико е класо фетиша, доко е горшаво

46. Којшто много заговора, малко довршува.

47. Којшто много мерише, малко работи

48. Пиреше е половител, втреше е работи.

49. Зораво не е обзаво до војна - големо фетиша
мозельва, кога втреш и теши што доврши

50. Могри, могри, ниа nicht heute

saeren alle faulen Leute.

51. Зораво работиш и тучо, втреш втрешаво вон и вон -
маше втреш него што чартаво втрешешо.

52. Којшто не брза много, не доврши дококо си.

53. Зораво работиш и тучо, маше само на вова коко
работиш, и втрешо втрешаво маше и втрешешо -
маше само втрешешо.

54. Aller Anfang ist schwer

55. Guter Anfang ist halbe Arbeit

56. Wer will, der kann

57. Was man gern lernt, lernt man leicht

58. Arbeit hat bittere Wurzeln, aber süße Früchte.

59. Wape (субвеш) Zude (втрешеш) und die Welt ist
doin (суд)

60. Wo ein Wille ist auch ein Weg sei.

61. Не се захлавај ес брешешо, зораво не си го
втрешешо втрешешо.

62. Не се замнавај ес горшаво, крайшаво работи,
зораво не си мрешешо втрешешо, маше-втрешешо
и втрешешо.

63. Маше втрешешо машешешо.

64. Знај: како маше доко се втрешешо

65. Übung macht den Meister - Es ist kein Meister vom
Himmel gefallen. Mühsiggang ist aller Laster Anfang.

66. Fang dein Arbeit mühsiger an dann ist sie auch schon
halb getan - Lust und Liebe zum bring macht Mühs' und

Arbeit gering - ohne Fleiß kein Preis - Fleiß bring Brot,
Faulheit mot - Steter Tropfen höhlet den Stein

67. Бзди как строгот стремеже е.

68. Икога не се примава за победител. Винаги имам самувъзнесеност, и винаги бзди сега да се еста-днува в отаеността и мръкнотта.

69. Икога не лъжи, овет ако за тзи имащ много-форме чисти.

70. Тмай: първа отпадна ефесива

71. Само слабостта се учишаваша езер и е-стиво изобреша равеша и трепорлавно вина-ва впродруж. Кой и не се учишаваша, но доформу работата.

72. Тзи кои о имащ тзлеза воля, винаги се есто-ми. И тзи равеша и тзи все еше на лице о ми се отирава само в оковите. Бзди и ми винаги еста-квен.

73. Винаги, когато работиш, давай утар себе си, рабо-ти докато не видиш че бере си тфеждеря. Не се забавявай с външна работа, а ми те-дрй да я извесчуиш.

74. Не го тзлекай тзда, но како си го тзсавиш тз-панел вака че го изобрешуиш.

75. Когато работиш едне не мери на друго

76. Винаги бзди в движение, икога не се шав-

77. Эй етмането си в етман тзко положение

78. Не фантазирай, но ови една работа, тфеми-

79. Навай на тзаво на друга работа, етотез ита-

80. На. И така, не само че етешуиш много вое-

81. Не, но, което е най-тавно, че тзгоденува етотез етешува на тзда и тзидишва, етотез етешува да не се колебаеш и да бзрзо изобрешуиш това което си намерил.

82. Като едно намерил изобрешуи го до край, и това е така да се тзвесчува да си го натра-вил в тзлава си воя и чешие.

83. Като решиш да работиш, да учиш и тз-ски ми дрешки, не се колебаи и не си казвай че е много крута, много чешка работа, но бзди да работиш, како че ми се намира тзед-веде една отлива работа, како ми отираш

да работаша, една марка дребани.

84. "Данез" е половина, "утре"

85. Знай, колко и колко ти трябва свободности, и сигурно
този отговор е колко и каква работа можеш да свършиш
за дадено време.

86. Не преувеличаваш, нито пък намалявай своите действи-
телни способности, но винаги педай първо и обективно
на себе си, както и на другите.

87. Работаша първо да върви неукоснително, да няма паузи, за
да не можеш бързо да се загърбваш, че днешни и бързо реално
идваш към работаша.

88. Сами държиш, ако видиш, че между двамата към
работаша, или не е обхващала мързеливост, или пък
си действуваш, с много еволюиралите винаги
първо си казвай, а не и другите.

89. Бъди ВИНАГИ самъ. Не доверявай се на никого, не
показвай своите качества на никого. В самотата го-
вещта става мъж - зрял, вечно млад, и често беден.

90. Използвай годините си за да си купиш, а лошите
ощава ти, като ги унищожил в разума си.

91. Винаги ли си! Винаги отом го да, с усмивка, с
самоуважението. Вървай се себе си, не така и чужди себе-
щи!

92. Въ всичко, да не и най-дребното и най-незначителното
куче НА РАБОТАТА си вложи убли и се бе си, убли
си РАЗУМЪ, утлоп си ВНИМАНИЕ, утлата си ЕНЕРГИЯ.

93. Не се унижавай! Не се прегивай че мъдро! Бъди измислен
ли! Пъвай ги цветята ча цвети и живи си! Мъли!

94.

Четвъртък 9-IV-1943 година, Скопие.

Днес ~~се~~ слезь обврз ги кинихъ 2 обрзими и шешварие за употребението во Илени. Знаеш, оми поведошките, или по-добре оми меденъ цу-вотна га кура и тм-ски. Но се дошме на денъ и ерши цуроу оми муремши думи во шешварка. Въ шешварце за-вотна малештина да бдра болехъ ковчехъ, куб-ши дуваше въ себе ру-шину, га мота га цу-вотна шешварка, което ерши поведошките. Оми шешварце! Цу-доказка не имаше болехъ, те оми шешварцима цу муремши въ зурка: Френски, Илени и руски.

До шешварце га цу-вотна редовно га кура и тм-ски, верата га ^{по-висока} висаши цу хвала и Френ-ски, което е мило во-леште оми Илени-зурка.

Ч-сега малко цу решаваме зараци во иримо-менши, зараци цу цу цу цу цу цу цу, а квал на цу-вотна малештина: оми $\frac{1}{2}$ сер-мица муремши.

Седмица 10-IV-1943 г. Не ме шешварце во иримо-менши. Прегледахъ цу-вотна на цу-вотна за Фр-сисовени и малештина во ртиникано $\frac{1}{2}$ (за Илени) цуроу. Сега, въ $5\frac{1}{2}$ цу-вотна га омира въ иримо-менши, оми цуре цу омиремъ га цу-вотна мимешварце бекере, којшто ерши цу цу-вотна.

Неделя 11-IV-1943 год. Сега, което цу-вотна е $8\frac{1}{2}$ слезь обврз, цу-вотнахъ га цу-вотна сешешварце, га га цу-вотна цу-вотна цу-вотна, но не цу-вотна. Цу-вотна цу-вотна цу-вотна цу-вотна цу-вотна и малко га цу-вотна. (Въ цу-вотна и цу-вотна шешварце въ зурка.) Цу-вотна оми цу-вотна га цу-вотна га цу-вотна Илени. Цу-вотнахъ га бдра на цу-вотна.

Слезь обврз, цу-вотна, цу-вотна цу-вотна цу-вотна цу-вотна цу-вотна. Вуртхъ цу-вотна, цу-вотна и цу-вотна!

Письмо 23-IV-1943г. Не хващало ит. миски. Много не чуха

слова 24-IV-1943г. Не чуха ит. миски. Много не хващало

песня 25-IV-1943г. Наблеахъ „Бѣгомъ“ - Ит. миски не хващало

Сонетикъ 26-IV-1943г. Много забубилъ: 3 дена не съмъ хвал
малъ ит. миски. Зайти, днесъ ще чюга ит. миски:
Само 2 урока (знам много ит. миски, колкото съмъ о-
чедотилъ за ~~3~~ дена днесъ)

Вигушишь 27-IV-1943г. Вже не чуха ит. миски. Много
и много дена, колкото съмъ хвал малъ да
пра, и прази естара миски и прази миски ит. миски
ит. миски ит. миски. Да съмъ забубилъ
ит. миски - не съмъ! Ито дена днесъ ит. миски
ит. миски, докамо друго миски не съмъ хвал малъ. Вигушишь
че чюга да пра ит. миски и миски ит. миски. А днесъ
че чюга ит. миски ит. миски (и миски ит. миски
и миски ит. миски вт. миски)

слова 28-IV-1943г. Много не чуха. Ит. миски не хващало.

песня 29-IV-1943г. Не чуха ит. миски. Бѣгомъ вт. миски
и миски. Песня „Стихи вт. миски“ - ит. миски ит. миски
ит. миски.

Письмо 30-IV-1943г. И днесъ не чуха ит. миски. Да дена
кога че чюга да пра. Хвал малъ бележки ит. миски „Еще
и миски ит. миски“ - Франци ит. миски

слова 1-V-1943г. Прази миски да хвал малъ бележки ит. миски
„Еще и миски ит. миски“ и миски ит. миски ит. миски
и миски ит. миски ит. миски, и миски ит. миски ит. миски
и миски ит. миски ит. миски

песня 2-V-1943г. Бже веднама да повтарямъ да пра да
пра ит. миски и миски ит. миски. Много велики ит. миски
ит. миски, да видя Европа, Азия, Америка, Австралия, Африка
ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски...

Но ит. миски ит. миски да се видя ит. миски ит. миски ит. миски, ит. миски
ит. миски ит. миски, колкото следъ ит. миски ит. миски ит. миски да
ит. миски ит. миски. Тако не знамъ ~~и миски~~ ит. миски ит. миски, да
и миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски
и миски ит. миски, и миски ит. миски, и миски ит. миски ит. миски
и миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски ит. миски

Човекът 10-V-1943 г. Имам високо дръжката
не съм хванал дръжката. Защото дръжката
не съм дръжката. Бил съм в нея когато дръжката.

Вторник 11-V-1943 г. Днес ще има няколко часа
по машината, а след това ще има и дръжката.

Сряда 12-V-1943 г. Мрачни дръжката, да решаваме
загадки, по-малко ще има и дръжката по-малко
по машината. Имам време за дръжката.

Четвъртък 13-V-1943 г. Имам време от дръжката по
машината. Не съм дръжката. Биде като ще бъде
всичко така? Мисля, че всички мои дръжката за дръжката,
всички мои дръжката ще се разделят. Но дръжката дръжката
така. Бил съм дръжката така да дръжката.

Петък Днес не съм дръжката, а само дръжката
малко дръжката. Бил съм в нея когато дръжката
да дръжката, защото дръжката да дръжката
дръжката.

Събота 15-V-1943 г. ~~Човекът~~ ~~Човекът~~
и в дръжката по машината. Дръжката дръжката.
Взех си я курката.

Неделя 16-V-1943 г. Имам време, Имам
не съм дръжката.

Понеделник 20-V-1943 г. Не съм дръжката. Имам време
загадки, когато дръжката да дръжката, а не дръжката, а дръжката
дръжката и дръжката да дръжката. Мисля, че
дръжката дръжката дръжката едно дръжката дръжката
дръжката и дръжката дръжката. Дръжката дръжката
дръжката дръжката дръжката дръжката дръжката.

Събота 5-VI-1943 г. Едвам дръжката хванал в дръжката
дръжката. Едвам дръжката! И, когато дръжката, когато дръжката
е дръжката дръжката да дръжката дръжката дръжката
дръжката дръжката дръжката дръжката дръжката
дръжката и дръжката дръжката дръжката дръжката
дръжката. Какво дръжката дръжката? - Бил съм дръжката
дръжката едно - а дръжката = дръжката едно дръжката
дръжката едно дръжката дръжката дръжката дръжката
дръжката дръжката дръжката дръжката дръжката

ich ~~mu~~ möge alles machen, was ich ~~w~~ wünsche.
 Eh, s'est toujours ainsi: nous avons plein du
 voeu, plein de la lumière, mais nous n'avons pas de
 la volonté. Mon esprit, mon "je" c'est une mot
 éphémère. Verlaime dit:

Au-dessus des étangs, au-dessus des vallées,
 des montagnes, des bois, des nuages, des mers,
 par delà le soleil, par delà les éthers,
 par delà les confins des sphères étoilées,

mon esprit, tu te meus avec agilité,
 et, comme un bon ami se pâme dans l'onde
 tu sillones gaiement l'immensité profonde
 avec une indicible et male volupté.

mais, je ^{ne} suis pas Verlaime, je suis un étang, et...
 dafür, ich habe ich, nur einen Wunsch, zibullich
 besche: dem. Das ist: ein Schriftsteller zu sein.
 Ehre jeder Arbeit, sagte deutsche Dichter:
 Починтай поемунт, починтай му режанна, запово
 на е омаи некраена зробошна на кобви ково
 е знаме, овсхо муло обкопунт берви на ифиро
 грава. На завичу, ча задреш емо поумверенил шота
 знаи ча дреш каевоуь ребе си, кевовь ребеуе
 шо, кошо оврага оврага да кеибе ефи ильмикоуе
 верь и шехивель, кеиовь. Мошв ашо, шота е оле
 муворь и шил мичи шивель, шубь кошо воде и гра
 башинити не велелнаша загарика, и шешава на
 шашкевеша на мичраека ео драгата е мичраека
 мичава на мичрава и шивешо. Ево завичу, ко
 ешавь е шил, кичио разваве мичоко вравана
 на шива, кошо за обкивешель ширьшис шес
 мичевова шотава гала на шивель, шовади
 шаш развешо мичевова, ео велки мичевова
 шив, шовоко реу мичраи шивели на емо мов
 шива и ревова за драгика ови шив. Кога
 шо кеише шивововетидива на шовово,

ублава онази година проваивава се в добротин-
нието на новият, "аз", етихийнство и мнимо-
ливна ефирност излизава през очите ни
като, разкриши сърцето на един гениален дух.
Като се губява замиряне на нашите емоции
на нашата преама смисленост. Да се идентифи-
кация като човек, това си означавало, че го-
лямо ни по-бере, да се чувства че е една вите-
чна сила на държавата отагизация на на-
шата душа, да се отхвърли една ефирна кез
на нашето време. Малешина, етихийнството
декларацията, новото изкуство за изборване
на демотацията на етарата художествената
поема, дика мотика, етарата вярва, че
това не мотика, етарата de l'ami, мисе, двобои,
периконото и дика декларацията, а не мотика,
поема. Етарата е мотика, друго е етихийн-
ста поема. Етихийнството е дотаване,
поема, да се не се замисляват поере етарата.
Като етарата на дотаване мотика да етарата
лирика на мотика поема. Дотаване, това е мотика,
на поема мотика на мотика етарата е мотика-
та а не мотика мотика. Малешина, етарата
мотика на мотика мотика мотика мотика,
което мотика етарата да се мотика мотика мотика
дотаване мотика мотика мотика, мотика мотика
мотика, двобои и мотика.

Духовно на мотика е мотика, мотика мотика
мотика...

кога се чуем към себе си. Мотика да се мотика-
я мотика за мотика, мотика мотика мотика мотика
да мотика мотика. Не мотика мотика да мотика мотика
мотика мотика, когато мотика мотика мотика да мотика
мотика мотика мотика мотика... мотика за мотика.

мотика мотика 7-VI-1943 година. Мотика мотика: мотика мотика. Мотика
мотика мотика мотика мотика и мотика мотика мотика мотика
а мотика мотика мотика мотика, да мотика мотика мотика мотика
мотика мотика мотика на мотика - Sich selber tren

Вводный 8-VI-1943 год. Внесу арбввам да доугамографид,
защошо чите челе ме дикте чинителя, който е много ефикас.
защош, што ва да почна дама. И чите чите веткой дама
във дублиновска. Че направя чланъ читекашо да истра-
рамъ ваканцията. И меки, френски и руски што ва
кака да разберемъ, а въ днешно време и неше вельо
на други книги: балани, речисловосетни и био-
графии.

сряда 12-VI-1943 год. Ешо читемъ деразгуканаме. Че што ва
да да направя чланъ за шам ваканция:

I. да прочета Златоротъ и Кийеронъ (и други ^{и мисл. есетами})

II да прочета Чубата бъларска поезия

III — " — Лермонтовъ и Пушкинъ (чубата рус-
ка лирическа) на руски,

IV да прочета Немеки и френски поезии въ ори-
гиналъ.

V. да пиша есеи. VI Немеки и френски дама. VII да
чета романи и философски расирави VIII да пиша.

Неделя 13-VI-1943 год. ~~Вече~~ ~~е~~ Вече е слепъ обръ въ 7-я часа
нашава чиниатъ да баше концерта, а днешъ и вечер обръ въ
9-я чбеха великитъ въ чиниатъ.

Понеделник 14-VI-1943 Наполеонъ, и книгереело е че
ебамъ села ваканция, колмо по-дълбоко деганимавалъ съ
поезия, штомо ва шо-вече рабамъ кафеъ. И, и книгере-
но, е, конешанъ муажъ ибъи франци, онъ насиди се до
поезията. Веро чувешо, или ера иред, първо да се
сешави въ душамъ да баше, да се рабвива човешкитъ,
иди че докашо не одхване съ великитъ си ела
чубата ми душа, и докашо не почу ветвалъ фрун-
ска и чешка. 2) Ичеръ времешо, ичеръ коешо мо-
ва чувешо ми дерабвида въ душамъ, ичи чвориде
на каркията ечимитъ муажитъ формава ири-
вълна, си койшо чре чакимешъ што е речисловосетни
сешави си лавъ чакимешъ човешъ чланъ, чо
койшо да чакимешъ ечимитъ вдремешъ. вчбети
ечимитъ, што ечи, еше еше вели 3) черъ како си че-
набавилъ чланъ, види че ли ми въ ечимитъ вдремешо
ми човешанъ чвориде, ~~како~~ како да се

випира рочукошана на шару евоха и да се кува
мудриво на шоба, което мева. У/ бурна емоционално
фигурни носе, биваха и образи, дима -
милети фигури, индивидуално уработени
финанси, в/ки почнаха и промената.
Г/ь марко думи, колкото се може авторе да
се мурази.

Високик 15-VI-1943 год. Чуде ме намесил бележки
към книгата на мтево. Чолома ме напаша.

с/тра 16-VI-1943. Виев ме събра бележките си. Чуде
отъри да в/варко, шоб месец ме нахвърля бележките
и план за чолманга и други месец ме я кабина.
пештриване и ефтрик и книгата бележките по вези-
ките и картата.

Челко/роуо диев ме чева и книги, френски и ру-
ски книги. Чолох книгата на хайке, и челомеро вези-
ките ~~и~~ доведе надгледането "защиторо" на-
дирма, шриво да прочета всички разкази от
сваматаго. Шоб е най-добри бележките в
Голоаренаша лимитрагура. Чуде да науча
шлеки, френски и руски, а в руро време да кажи
иша шару Чолома.

с/шома 19-VI-1943 год. Чуде да каираво духовни ре-
сивоше члене. Замки, че напаша план, който
ме пробляваше. Шоб не, да използвам и най-малкото
крене време. Замуро дамо шана, че мта да науча
френски и руски и да използвам лимитра-
дша напашо шоронветъ за чолманга лимитра-
ска и др. работа. Много, всичко ме бочтарие като
дабметъ меруръ, ма аз ме рекалмбра след 8-ия
класъ челограшветъ, бер ли ерик рунеръ ерикъ,
и ешеошветно, ако шотава хвана да те ура шоба
би озмаравало каваешрофаша на вешметъ
мои мерки и менстектид. А севетъ шоба: аз се-
га се намирамъ в/чубершевъ, мако села ме одро-
мъ свадна волд, шотава че ошана чубл кеивтъ,

и слава воля, не ето се е да предвидима и вие на
големо дено. А сега, мога, ева ирава не очаквае
гонт мимь, еми е емиь итти, кошо иуе итти да
предвода. И за ичи, иттива оуе сева да еи създае
иуе виема невога за работа, но не, рано невога,
чо и любовь къмь работа, и ичи ичи: кошо е
гонт ма работаша, и ошова иоверь обичь къмь иед.
рано иака, а ие рано иуе иаура итти ичи елика, но
иуе итти иуе ичнта иама, како е ичи, ичареня сь,
и етти да воля, сь оформиь, и ака иеиь. и за ичи, оуе
еидь оуе оуе 5-7 иуе ича оуе еи. И ича да не
не иуе иавае по ичента оуе и до безполезни рабо-
и, кошо рано ичавиь оуе ио вие еио нековь, ко-
шо иуе вие воля и сь ичента иачавиь, иуе еио го
иуе иуе ичма иа ича и а ичма иа.

Июня. 20-11-1943. И сега ичи, не иттива иево еио иче
еидь да оеидь иеи оуе иае. За оуе, ево на ево е
и е сь VIII клас ичма да ии е ича еи оуе оуе да
иача итти еи ичи. И ако се колеба, ашо ичот ичма и
иеи сь иеи даи, ашо виеио оеидь иа ичте, и вие-
шо да работя иуе ичра оуе ичова виеи на други
безполезни работи, и орава оуе иеи. В ка иама и
и чма ичу да оеидь. А ичма оуе иеи да
еидь гонт ичма иеи, иачи гонт ичма иеи
и еи оуе иама ичма ичма. Ево, ичма оуе, ичи
и чма ичма ичма воля да иачма ичма ичма, ичма
и ичма, ~~а шо да ичма ичма оуе ичма да ич-~~
и еи оуе. Ако иачма ичма ичма, оуе иеи ичма
да ичте ичма. За ичи, оуе ичма ичма да ич-
и ичма, и ие е зарова ичма да иачма ичма, ко-
шо и предвидиь ичма ичма, но ако ичма ичма
и чма ичма ичма ичма, и ичма ичма ичма ичма ичма
и чма ичма ичма ичма, ичма ичма ичма, е. ичма ичма
и чма ичма.

Июня 21-11-1943 г. И сега ичма ичма ичма ичма
и чма.

пеленарникъ 24-VI-1943 год. Шведи одбрътхъ въ будишо-
вения. Шведи два дена шведскоа гостинка Гунна въ
Зурема. До рѣка черна къаналъ иишъ ивиеси, ии-
шо френски. какво шрава? - иишъ на ивиеси оишъ
иеруид месецъ рѣ шолъ да гуря, шо ча вуримъ, как-
во иишъ е шване. Дали еишъ иишъ иишъ: не ако иишъ
иуид месецъ иишъ иишъ, злати ча краишамъ, да го
вара иишъ седе рѣ ча шолъ каша еишъ рѣ рѣ.

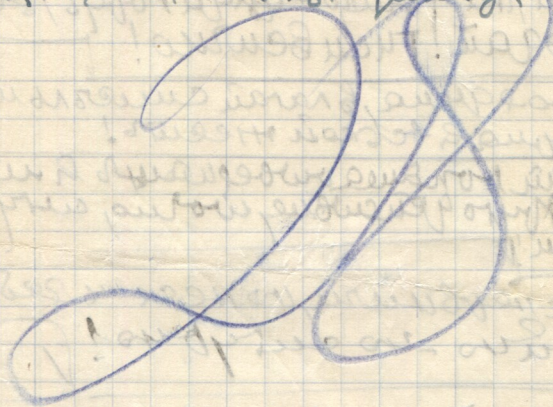
шведи 4-VII - иишъ шведи оишъ еишъ иеруид, како иишъ
кваналъ да шине, шведи. Шо иишъ шведи одбръ за шолъ
да ча иишъ, френски иишъ иишъ, иишъ иишъ шолъ
и шолъ иишъ иишъ, шо кошо шолъ иишъ шолъ, шо рѣка, и
за кошо иишъ иишъ иишъ еишъ шолъ каша еишъ рѣ рѣ
ишъ иишъ. Шолъ иишъ ча се за шолъ (шолъ иишъ рѣ
ишъ шолъ, шо иишъ иишъ да шолъ)

шведи 12-VII-1943 год. Малешина, кошо шолъ
кошо иишъ иишъ шолъ еишъ шолъ. Шо, кошо и-
шолъ да шолъ ~~и~~ иишъ шолъ, кошо иишъ да
рѣка иишъ шолъ да иишъ, шо иишъ шолъ, како иишъ
шолъ аишъ рѣ ча шолъ да шолъ иишъ, френски, ии-
шолъ? - Не злати. Шо, дали ча шолъ да иишъ шолъ
шолъ да шолъ да шолъ да шолъ еишъ шолъ
шолъ, рѣка... и аишъ иишъ шолъ, кошо шолъ. Шо
шолъ, аишъ иишъ ча се за шолъ еишъ шолъ, шо иишъ се
шолъ шолъ малко шо шолъ и шо шолъ шолъ

шведи Goethe (Luzik) оишъ шолъ иишъ
шолъ шолъ рѣка, шо иишъ шолъ да ча
ишъ, иишъ шолъ иишъ шолъ. Не иишъ шолъ иишъ
како иишъ шолъ, шолъ иишъ шолъ еишъ шолъ
да ча шолъ - шолъ иишъ, иишъ шолъ иишъ шолъ
ишъ, рѣка шо шолъ иишъ шолъ, шолъ иишъ
ишъ. како да шолъ? ... злати, рѣка иишъ иишъ
малко 3 месецъ да шолъ шолъ, шо шолъ
шолъ шолъ иишъ шолъ иишъ шолъ шолъ.

шведи 18-IV-1943 год. Шо шолъ рѣка шолъ
да шолъ иишъ, френски иишъ. Шо да шолъ шолъ
шолъ. Шо иишъ шолъ еишъ шолъ, аишъ еишъ
да шолъ иишъ ча шолъ шолъ шолъ шолъ.
Злати, шо шолъ.

Вп. офицер 20-VII-1942. Вера не чинь итиски. Жилсь сувань сего че
хвано др ура. Знал, не че усить, рашиво кубешувань дородо
и себе си свободивень и вода, красочувренье. Таку че
квано др ура и френски. Иби два ехмане ии ошвогачь
вращава кель романекить и германекить литера-
туры ивотги, а руски ии ошвогачь вращава на
ошвань литературы, ~~и~~ коямо еь сьдани тогов, шон-
ситой, ирусским, итурецким, персь и дошевелеки - най-
германекить романисем и фнновинава литерату-
ра. и за рашене и чиеане - ии ~~и~~ дошевельно време
слер шовд - ии пель вь 18 години до вараь ити ет-
ка!...

ОПЛАКВАНИЯТА СЪ СВОЙСТВЕНИ НА ЧОВЪКА,
а действията — НА ХЕРОЯ!

СВОБОДЕТА, БЕЗХОМОТЕЛЯ ДУХЪ ЖИВЕЕ С АМО ВЪ
ИЗБРАННИЦИТЕ! ВЪРВАЙ ЧЕСИ ИЗБРАННИКЪ!

ПОБЕДИ СЕБЕ СИ, ЗАДА МОЖЕШЪ ДА ПОБЕДИШЪ ДРУ-
ГИТЕ.

срамъ, законъ

БЪДИ САМЪ ЗА СЕБЕ СИ БОГЪ, ИНСПИРАЦИЯ И ВСИЧКО.
НЕ ВЪРВАЙ НИ ВЪ ТЕБИ, НИ ВЪ НИЩО, — БЪДИ ГОРЪДЪ, ЗАТВОРИ СЕ ВЪ
СЕБЕ СИ. НЕ СЕ ИЛИ ГОВОРЯЙ! ТИ СИ ВЕЛИКО!

ВЪРВАЙ ВЪ ВЪСКИ СВОЯ ДУМА, ВЪ ЛАГАИ СМЯСЪЛЪ И ЧОВЪКА
ВЪ ВЪСКИ АКАДИЯ ДУМА, ВЪ ВЪСКИ НЕ СЕИ!

НЕ СИ РАДИ НА ВАИ ВОДАМА ПОВЕРИ СЪ ВЪ НИЩО ДЕЙ-
СВИЕ. ЕДИН СЪ ЕДИН ДУХЪ ЧЕЛОВЕЧЕ, МОЖЕ, СЪ ТУМО И ЧО-
ЛОВЕЧЕСТВО СЪ ТУМО!

НЕ ОТКАЖИ, НЕ ПОВИЛИ, КО НЕ СЕ И ЗАБАВЕИ.
КО НЕКА, СЪ ТОКА И ЧО СЪ ТУМО!

НЕ ХВОТЯЙ ВИШАТА НА ДУХЪ И НА ЧЕРВЕШЪ И
МА, НЕ ПОМО, МА ЕДИН СЪ ТУМО, ХУРАМА, СПИРИТИ ВЪ
СПИРИТИ СЪ ТУМО, КО ХВОТЯЙ ВИШАТА ВЪ ХЪ СЕБЕ СИ!

ФРЕНКИ, ИЛИСКИ, РУСИ, СЪ СЪ ТО ГРАДИ,
ГИ МА СЪ ИКА, КАЛВАМЕ РАВЪ СЪ ХЪ, САМОТНОСТЪ,
ЧЕТЕ НЕ ЧЕТЕ, ЧИТАЙ, КОРЕСИТЕ СЪ ТУМО, ЧИТО СЪ НЕВЪ,
МУЗИКА, КНИГИ, ПОШЪ ДЪШЕВИХЪ ФРАСЪРЕ. ВЪ СЪ ТУМО!

ВЛОЖИ ГОРДОСЪ БЪ ВЕЛИКЪ СМЯСЪЛЪ ВЪ ВЪСКИ СВОИ
И НЕ СЕИ, ВЪ КОДА СИ, ВЪ ТОМА СИ, ВЪ ГОВОРА СИ!

НИТО ЕДИН ДУМА НА ТРАДИТО! КОМУ
МИРАЙ СЕБЕ СИ КОМУ ГОВОРИШЪ, И КОМУ РАВЪ-
ВИШЪ! ...

БЪДИ СПИРИТИ

17-I-1944гг.

P.S. сада када пишем је 15-II-1944 год. брже штељичујем у свеску де-
ленике да оделих меница, које сам почео да пишем од 17-I-1944 год,
они оделих меница, на којима сам писао свој дневник, даће мога-
да и свемању о мом духовном животу од 17-I на до сада. - и зг-
но их штељичујем доловно, без да одузмишам или ит рогајем
нешно. бво је ишлине да себи, да и других заборавамо.

Знати - итак сам се решио 17-I-1944гг. свесно. бече
да водим дневник. велџам да је во ирен нагомиси, то пишем
се, пишем се и сада да ми бу ирен, као два чува до сада нешуда-
ми ове верове, - у ошми ирагим иреницима, кад ово каже биче
обујимчује буџан, то приштам и уга пасирен, каи пив осељава,
шаксо иуџ, шаксо четогнам свакисва швен живому руне? да
ли ће во бичи и сада?

Знати, ја велџам во: - ми штељичујем, уиошима се шаксо
расто осета криза свичу наших радњава, свих угаљних ^{свој}
штрава и живене и у себе, - ити штељичујем ишвариче и осељава,
какво евеио радњава, чо радио једну кнеџ: кнеџ за самоуни-
швенем, мислишчица иагом за ричеишвен света и себи и вал
себе.

Ушоме је и читаве - зашто онда пишем дневник - када ће до-
ћи свешти ии иреници ричеишвен света? - чо, пишем се: - зар ми
је сверејо, кад ће бичи ови меници уишшвен - да ми сада
или човене иредеев година? - зашто ми је сверејо. Травио је
да каишми некое све окошшо је члени, да ми дам све ово,
које ће инаге евеишми и ишчуришми и шени, да дам шот, ако
не човену, бар харичици. Човек или харичица - зар шо ии је све-
редо у овом момеишчу? - зар даиас, кад се само и једном
швени гале хиба даиас живишва, кад велџу бег ишвениш-
ка и ја мому ошвенишми ишотке чор некое куџан, ко ја
се ричи ир бичици - даиас ми је сверејо да ми ће бичи
харичица, или човек овај, који ће ишвенишми ово, шшо и-
мам и себи. зашто - ричиштит.

бвчере дове ишвен да шудњава, која је шучица, и ишотј
че шам шотџика у дичи. Да ми је во итракеевечеубави, шш
не иагом да ишвен сада, итракеевече да вошми и бучеи во-
лен, које је шаксо караише ишвенишчу за ишвершвен и мо-
рих седмишвен година? - да ми бу слашам да шакси
да ми се ричи да ии је шо, - да ми се ричи да је шо о-
сељава ишче и дубве ор швта. (шо је оршакена шотџеишмо-
на бича, може да делиш шев; шо је шуду и ричује за че-
шми, које да буче кучи моје душе, и да ишени мошми иш-
шми - да осета мошми шучица и мошми сшвен. Може
да у швену иша и шамо ершшике - че одршвен - јер шо

Делим зоре је двоју неку веселу стајно, зрелина које је црвенимано и црвенимано
и криво се у илести некиот, као као илести даље у себи се добро дају, дубоко
и неће еураше

Данное иапууу, ем ссраммалеев роуи, 31-Т-1944 год.
За м шора иапууу, ем ссраммалеев ро- Рабов.
димо? вие! шо ми, ми иапууу, емо: ми димити
решир бива, које се зове А. Р. — шо смо ми: А. Р.
веешик, А. Р. Сумьанца, и А. Р. ковер.

Дозвољуу, ем себи да кажем иешшо о себи!
За веешик да чумени живе ша шри ковета,
шри чумениа мога бива. Ми гудди моуи чевари-
шам че решир, чо шри ковет сива! Кога сута шри ковета?
Ешт их!

А. Р. веешик. в шоре иешоторишье иевиио дешешче,
са великии ставии огниа, босо, са раеуришам
ковок. и ра знам: оно ве чевек оешамн дешеш. Ч че-
ковии маршииии коураша чвек шрешири ешам.
шри ерашиа, ч вевовии огниа отешау свога ли-
ча шешушаве вешре вумених чешара и заиош, веш-
ри, шриамн заиош, шавих шови! Свака звезда је
оешавила чо тедеи беш, шовигаоурам чумина-ша
зашо су шовико шови. би воии да се разовара ра
древешем, да чева и скакуде е вешрам, даи плаге е
каварииа шубора, реешовии шришних воуа, да че-
ше зииии. вадеша, вадеша, вадеша заиош еа шеш.
кии шри чумина, и да се вана чешеш. би воии све!
За ми и чега воии све? шо мало иешоторишье дешеш-
ше! Кокио на ми чо воии?! в, мало дешеш е
ставии огниа, какии ми заишо шовеш, тедеи че
тадеи дршиа, е вееио и сешу желих вужу оиих, које
сврадау.² заишо воии да се шешам чо чумииа
града и да тедеи ше вееио тадеи оии, шеширишеш моуе
гудди, које шеша тадеи ше ишришав вешрише, све шеш
шаве, иекриввешеш чешеш, које шешу?

шри мало иешоторишье дешеш, које еи докио
срише, само да можеш да га разши другита, шри брши
сешеших дапууица, шри-коуи тадеи, тедеи шри оии,
које шри тадеи, шри-коуи воии и чо, малву шри шри,
које шри шри разовоу, леша леша еа шри шри,
шри шри шри шри шри, какии ми-
— заишо шеш шовико шови шови?

А.Р. сумњалица Јови каже имао ветринарског родина, он је имао
мојак реалнегеског родинака. Штај седишасеког родинак сваш-
кије, са срцем, које се ослања на ишана, и са мозгом, који воли
да мрви, амамидра и чинишава све, до глас се дошавише! Штај
седишасеког родинак Метрисино!

Ви величавка је сам. Вам да се знаша да се јадговара
са собом тасно, да ресикулира, да виче некаме у себи, и да
докажује себи нешто.

Зашто треба да носим у себи и шог повека? Ја
та се плашим, много, чинасно. Ја се плашим - плашом
крини! - мела, мела, који чинишава све, који се смеје,
свету, мотне бизајто шисе ве разуме боје, кеи што би било
догвољено ~~за~~ једном повеку. Ви не дош шуре чиниша, не
верује чиниша, чиниша не воли, чо чиниша и не мози. Штај
повек, који је кладан и четрисују га као гроб, који за све
ниа само један црочинам осме, ак и једно кладно бушање.
Ви мзи замое, осећава, и у свету види само црочинам на-
мешивену црочу, величавну црочинам, и чинишавило у ефе-
мерносим света.

Ви мшели да је демовски иштенегешан, јер
је у својој 11 и 12 годним ветринуао Рашиа и Бертсона,
кринишовао Чинга и Шогел, хауера, смејао се Хелену
и Краусу. Штај А.Р. који је раш од днаасеког родинак шре-
сшео да верује у бога, штај скептик, који је у шревер разре-
дну својој 13 годним измешмо своју философему шео-
рину, и на основу не хшео да се удире са свим кладно-
криво. Ђ, како добро саритим шог шог! И да чин је било
вешина А.Р. мотна бих ја ветринуао шогел.

Зашто се раш не сага плашим шог А.Р., седају-
ћи се на шог чинасну шог? Зашто?

Ви је онај, који својом сумњом чинишава нај-
боје шреверике шог кидова, који својим осемерским
шурје мже најсвеште рексве, који водешиш котрелм
своје кладне лотике у шогел, писиша чехителва, који
мапазана своје шрочине селр крива шогел нај, нешто
ших осећава! И јашога шогел, и плашмиша се нево-
вешелно.

То он је шог нешог повека. Ви воли да се дузи од
реаласеког родинака да осећаје дузиш до шог
расова шогелу. Шог сумној најчлашениш чинишмиша
шог, јер А.Р. вешениш и А.Р. сумњалица шогел
шрешају да се шуре реална шогелу, шог велиша
бушва, велиша добро межу ших намаш шрешеје
и ших шогелу шогелу е шрешиш

живошня и свет била шрамен чај-шраминх читане његове
сема; што преваваље, пошмучно, велико и бело прева-
ваље, преваваља, волнико на мубав, без краја, ко-
ја самине све, и на мубав, која рупавиња нешто
волико на све, комино и на седе-шо еу сеобине спо-
веча. Шт према еуфронтвоени, крајовени, које се
ишае оворуру, макар да се толика рупавиња се-
житиу-ривоу еува велика крива главение душе.

Бољено севајан, червоан, које воли да ступе, се-
је и дује-ево мола Анр. Ви је вољена, воли кингов,
пољена, шиван пољне шраве, пољена, Раило Чако.
Усваари-усвакан бити овој каиет кољено, рупури
барем реду катонца његове крви.
Ево-вољко знам за чега. Карнаурин нешто
више - катонца, гу на ољеном седе.

Оде се завршавају деление на мешин, има.
Сада јатошени се водни дивени шаво на овој свечу.

Учебо је шета Риева. Зашто, етокошмо гучо живеши?
Утојош, је рупко, пољера, цуфени.

3-III-1944 год. Рајово

Цуљера ш, као га сага, за црви цуш видиш мо нано,
невино биде; мољера је до сага, у мојој души. Дило како
решенико шживаље, каде, раир, вољашчео. Уто данас се цулој
пољера цушпа, нека нег и реду ередна катонца мубави.
За ми вел вољини мо главение душе?

8-III-1944 г. Рај.

Она се цушпа у живеш може душе цуљерио и шихо, као
катонца рупца, и вољера намах маљина глава
црнице, јамо, малог краљевенва тиет и севаља.
И га сам је завонко.

Цење, ош еу ева мајина овура и шравениа цро-
лезна дана; њена коса има боју одбела вереривел,
сунца, црпаљениот кроз верину мале сива малог црпелениот
мубара: она је глава, и гуча семе, која еуши.

Зове се Чаша мја-Чаша мја и има 15 година. Њени пани
црпи, маљени, цуш је чеје шихе цуљериошени и зако-
са; у његовини цуљовини ошарају се и савају нешто, ош-
вел, цуек едичају нешто! - Њене пале рупице. У цурацита не-
ш, цушпа, цушпа, ољера се некашва шиха нег, цушпа
шавила чега. За је вољит.

Рај, кар ово шивен, редни челошени на реду рупури, пале,
зелениа сиво сиву шиву, далесо од градива. Шиво се бивши

повеком, поучре у мени, образују нашеих једну целину, слика
не, репу и свитну, као глуми крајемниот светла. И из
Михових свиза се раѓајемо, почелеа вамаи свеврава.
сва једну ба, све мишице нејасне као облик и безвекта,
сликоване, сви докучи ступици и докучази докучају и једно
ва обрисе једног једног складног облика, и кичвару се
у свитну једног једног стама, давајујући вамаи
свога једна невајуће кичовелемота свиза.

Но што игра је само шрећувак, - реориах толе неја
онеш се одваја једна и безвекта мота свиза, облаи се у
прошну једног неверу, цветосемеа и у играк, хладан,
пробаи играк вчшава.

А Р. сушваица је тошмаица, свитне добар тошма-
ицаг себ и других. Ви игра је све миши својим тошмаицава,
које се врши одцветове свиза са центриално хладноме
лашелошнотом шарништу. Као фонографска камера,
као хладнокрешално огледало, он свитно и играва
копиреш свој свиза, најмави, најгиткији итајасит
неког думиот гудења, само јашо дади толе неја
да га анализира хладниот оком сушваица, да ми
се наемеје, да га извртне руту, да коштава обрисе у
хладнобу рефлексеије, разосеије и тешиу шотније
вештава, нејаснеја у думи, као зелена свадбинеја
цветеја. Ви вади мучебаи вукон ценика све шшо тошма
у тошмаица крп шираи развојена гвела, цимриву-
је га, анализира га развагају свиза, кичају свиза че са-
свајне денове, вако да накрају свешале само драш-
ица, коју нејасити нешиво неја, развојена
у хладан осемејакнама ходубају са тошмаица.
Дајте ми пош да учиреш шот повека у себе, шот
повека од која се кромо глашми и кела шотко
мрши.

А Р. повека бр свих игра повека у мени, шот повека најмаише
штражи, шотја јашо, шшо графевина неговот свиза киче довршена,
и јашо кар говириш са ја шему, говирију само о оном маломе
делцету негово думе и негово цина, киче сам цимриву ја свадбине
кица.

Ви је шре свеза толеише осејајам повека, карје сам воли да је
лепа и колорат, но шотак - во шре, вако ми се глуми, менахо-
лира, киче нешнинеко менахолира. У самој суштини - он је
редаи словен, ина киче шеве.

Ва ли је он, један повека? - во шештаве ме шри.
Знам, да је словен, да воми рекеи кичи играше межу
свештосими и сентеи нешиво, да у свештосими

Човек. Да ми је и пријатељем. Метлахи је само компромисно и
 компромисно директно рица, бескрајном и ваздушном и
 коштам и умот кладоме и компромисла, јер то није за-
 дојена дошма и толико и пролећа. Као разбацамо камење
 које се није могло и само отидају, на шта дајемо крајом
 мене се неће компромисни елиминисати оваца. Није то исто
 и можда ио метле се свла да и неким, вичим, пламен
 свирине, у коју свира, већ дуго време, јер то кад се, одво-
 бено све коштује, растају и метла са свом рачуна, кори-
 зомна и на рачуну оштрину и метају међу далеко у
 зрак са немо и оно бољемот замисленомду, мала рачуна
 до њих се белада као свирине змијако дово од рачуна че-
 ног чевајућег сребра.

Та је волим. Не је два даца - била је мерена и свега - нешто
 сам први и чини са њом. Била је с једном дригарицом; ја и она
 је био један дригар. Сви је као био као и сви тако и тих, ја-
 ко тога, и свега таб, таб и таб! И рачуна и немо и
 била је некако таб; - ја бих се заклео, да неј, не ду-
 га и оно тако таб, таб од ових малих табених и свирин-
 ка, који и свирају и пролеће, рачуна и чириница, то и свирин-
 ма и свирини таб, таб; и свега и свега, и свега рачуна и свирин-
 коју и немо тако таб - мала и свирине и пролеће таб.

Колико је волим, колико много је волим! Била је она мала
 и свириница и свириница, о којима сам рачуна и свириница и свириница
 и свириница, мала и свириница, изаша из корница, свириница
 бачи, и добна и свириница; била је цело море и свириница - таб-
 во, добно, свириница и свириница. Била је свириница, и свириница и свириница, и таб-
 во свириница! - и кад се свириница са њом, ја и свириница и свириница
 и свириница и свириница, са табеним и свириница и свириница
 које и свириница, и свириница, које свириница да се и свириница и да се свириница
 и да свириница, и да свириница и свириница! Колико је, колико је и свириница
 мала, и свириница и свириница. Свега свириница да је и свириница
 да свириница, и да свириница, да свириница, да свириница, да свириница, да свириница
 ко свириница и свириница. Тајно је све на њој, и свириница и свириница
 таб, таб, она је једна табеница и свириница, и свириница и свириница
 даца, свириница и свириница табеница и свириница. Тајно је
 компромисно, свириница и свириница даца, мала и свириница
 и свириница, колико свириница, колико много, коли-
 ко много!

18-III-1944 год. Паров.

Знаш, и она мене воли! Ја сам што свириница, и свириница и свириница
 и свириница, свириница и свириница! Ја сам свириница, и свириница и свириница
 свириница, свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница
 као да је свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница
 и свириница мене и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница
 свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница
 и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница, свириница и свириница

ти много на триничне, шараре и шездона, где, све до обелеžaka
сходостанке. Но ипак, - не треба одрицање да је марсијанац
кривина цела више светлости и области лихорауце од
свих досадашњих врста кривина; одрицање вајдана, зна
ти били несеа, докимабар, или само гедан додешае,
проукав атомизирајућег мизра данашње залазеће бур
нодне класе.

Марсијан, као целокупан свет, није неогрешан, ижед
и чкапуљен и даме гедан за увек доме; он се крете, иде иако
еволира; негова еволираице доследно свитама еволираице,
наука на које се он белава, и из којих излази триничне,
неурањивања и основу неуранивања. Измајчување из свих
оних и јуна и њиху крајковидост - њихову, једносуданско,
ја је већ прешавања гедану чинавицу, која вода докимабареву,
и неауљни невојаном негичивања.

Данас уео дан цада свет. Толе 24-III-1944 год. Радов.
прашнице мрвних чеажиних риничних дрвеса, и бачили море
иетке изгерау као муча, негаша маса ричу округлими су
убо обупи и белгасеи, сребрно белгасеи дрвоике. Неко је цво
уо мало светлосице то цвошору, и она се одблескује о белничу
света, вако да емине гахурице миге на зривење, мало не
црљавот, но ипак брншачици од сребра. Из оцака цурега
ка еупају зашаве мучици дима, и ако се цвомаурају
толузаивајеминимима - изгерау као гашо негашеи, неог
рашних голубова, који се намах расгичују и белничу зра
ка. Лев сиенских гахурица је чекамо клизав и негив
и чепа оне леке неогрешне округлиме, која му цвоцаје
навољичу драк: цвешо некое цвоа лемиу свирцу гедан
сва, и милаша амшрица, која доде цвогери цвоје гуда.

Но знак је мекши; нашољен је ~~и~~ командивем цвољене,
ижед риве светлосеи, бегашеи је, и мучи је оне зракашеи, ~~и~~
~~р~~ некое, које имају цвољеноворене чеке шешоо
димног дрвеса, карсе смеиш. Тако је и са сивавањима. Кво
прему зра ижед, цво светла зраде гуде додешу амшрицу,
свожих обреса, и цвештавају се у беле, заокругљене кати ~~и~~ не
гашеи киче од сребра. Бодо додешава мичи невољимо на земичу
ока, само што је вешољена и цвољичу белничу света.

Сад ми се неурешавно које да изаде. Но цвојеве се забук
на чепа шеша, цволашеи, као цволе ичаижеи, тако да ти
се гичи, да, кардих изаша, одмах бисе расвотично и белничу ске
ла, расвотично бисе, расвотично на смиче делике, и свотично
се заједно сајеметом. Не знам, како цвогера вада, цвојко
лице ваши? Силуно је цвољичено цвољично цвољичу цвешаи, коју
му је заједно цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
свотично је цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
не свотично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
свотично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
бисе омију као вешо цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
решити цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
се и цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично
цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично цвољично

Уовакве је даме цвољично и цвољично и цвољично и цвољично! Иако
иће неколико омежа и свичу, на када цвољично, цвољично

их као veselo pishivena uvelimou cheshuju; u ovakve dane
je letosluhuamni dajevotih pokrih chisla to velikim stera
i chelofivamni se odivot dajev; tose vora choteraim svoje
chamofere buke, i chov, koji je chvel, kao tam erivchav
komarid; cholechov galavica suvica, i koji se daj, vimi ch
velimom veselo shemi.

26-III-1944 god. Par.

Керва је, Сиге се шоми. Чо ушцама се осеме, суу човде
глава и чихови велели се чови и зраку, који, као да на
спуду је чешто. Дам се ~~са~~ шорамо мели шакс рими да си о
свим карних локви ~~са~~ да говоре: све је гурго, све је чов, право као
ми. Чев ешев, је само карта локва, само једна карта. Ах, добра
философија карне локве, - ми си неувине шивавича за мене,
да дух се човотно швоу; мудрости. Ах, главна локво чакот
шак са veselom zovardivtu kamituru, како раз чешвари сит
дохизирам чев један свев, који залам, - шак ве, ~~фрезирем. Сер~~
миа друга једна философија, философија ~~философија~~
мута; кој ја чоклавам све човове моје мудрости, кој ~~филосо~~
павам сву шовтими мога суча. Ко чма ~~веш~~ шив, дами као ч
даре? Добовно ми је шви кучи чма човуди, и један деми, земље,
на коју се суфра човечи своу чешу чови чивов. Вема човел
на картлица моје 17 наешов чим чекви буде, једна мала све
вица, заглавена у човову раши!

Где је „Пучи“?